

[Thomsen.]

som vi med vore Ændringsforslag vil søge at bøde paa. Selvfølgelig kan selv en nok saa god Kornordning ikke gøre Landbruget rentabelt, bl. a. fordi Korn ikke kan eksporteres til blot nogenlunde rimelige Priser, og tilmed har store Kredse af Landmændene, nemlig alle de, der paa dette Omraade er selvforsynende, ingen direkte Interesse i Kornpriserne. De kornsælgende Landmænd ønsker forstaaeligt nok, alt andet lige, en høj Kornpris, medens de, der skal købe, selvfølgelig er interesserede i en lav Kornpris. Venstre stiller Forslag om 13 Kr. pr. Tønde, de Konservative tilstræber efter Sigende en noget højere Kornpris. Vore Ændringsforslag kommer Idealet nærmere, idet de betyder relativt høje Salgspriser, samtidig med at det kornkøbende Landbrug gennem en Forøgelse af Kornfondens Midler vil faa overkommelige Priser at regne med. Det er i Virkeligheden at slaa to Fluere med eet Smæk. En kort Forklaring vil overbevise ærede Medlemmer om, at der virkelig er Tale om meget væsentlige Fordele for begge Parter. Resultatet af den gældende Kornordning er, at Kornimporten paa Grund af de varierende Afgifter ikke i tilstrækkelig Grad omfatter de billigste Fodermidler. Dette medfører for det første et økonomisk Tab for Nationen og for det andet færre Midler i Kornpuljen og i samme Grad mindre Tilskud og altsaa højere Priser for de kornkøbende Landmænd.

Det ærede Medlem Hr. Kyed kritiserede vore Ændringsforslag, men vil man en fornuftig og forsvarlig Ordning, maa den nødvendigvis være saaledes, at de billigste Fodermidler fortrinnsvis benyttes, og det vil afgjort ikke ske med en fast Kornpris paa 13 Kr. — tværtimod. Selv om f. Eks. Majs kan købes udefra til en Pris af 8 Kr. og Byg maaske koster 13 Kr., saa vil Producenten sandsynligvis benytte Byg med det Resultat, at der ingen Penge kommer i Kornpuljen, og samtidig har vi national-økonomisk set gjort en meget daarlig Forretning, en Forretning, som ingen fornuftig Forretningsmand vil tillade sig, og som sidst af alle det ærede Medlem Hr. Kyed vilde tillade sig at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var inde paa den samme Tanke og forstaaer aabenbart ikke, at der med de høje Kornpriser, som han omtalte, kommer Penge i Kornpuljen, saa det forslaaer noget. Kornkøberne faar derigennem billigt Korn, dom jeg nu har antydet, gennem den Forseling, der foregaar engang med Tiden af Kornfondens Midler, og er det saa en Ulykke

med nogenlunde høje Kornpriser, naar Kornkøberne holdes skadesløse? At det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ikke forstaaer, hvad det drejer sig om, maa man virkelig tilgive; det ærede Medlem kan jo kun tænke i Grundskyld. Verdensmarkedets Priser paa Rug er for Øjeblikket saaledes, at der svares en Afgift paa 4 Kr. 90 Øre mod 2 Kr. 70 Øre for Byg og Majs. Med den Forskel, som vil blive Resultatet, hvis vort Forslag gennemføres, vil Importen af de billigste Fodermidler selvfølgelig stige, til Gavn, som sagt, for baade Kornkøberne og Landet som Helhed.

Gennem vort Ændringsforslag Nr. 1 vedrørende Ændring af Lovens § 2, 2det Stykke, vil vi gardere os imod, at Flæskeproduktionen bliver urentabel. Indrømmes maa det sikkert, at et Forhold mellem Korn- og Flæskepris som 1:9,5, der med det Overskud, som Slagterierne udbetaler, sandsynligvis bliver 1:10, i alt Fald vil sikre Flæskeproducenterne i tilstrækkelig Grad.

Vi foreslaar endvidere i samme Ændringsforslag, at Stykke 8 og 9 i Lovens § 2 udgaar. Der er ingen som helst Mening i at sikre Bagerne en ublu Fortjeneste. Hvedebrød f. Eks. koster nu omtrent det dobbelte af, hvad det gjorde i 1914, endskønt Hvedepriisen dengang laa højere end i Dag.

Vi foreslaar endvidere en ny § 3 i Loven med det Formaal at begrænse importen til det strengt nødvendige, kun derved kan man være sikker paa at komme op paa de foreslaaede Priser. Uden en saadan Begrænsning, som vi ønsker skal foretages af Kornnævnet og ikke af Valutacentralen, bliver Ordningen, som den er i Aar, mere eller mindre illusorisk.

I Lovens § 4 foreslaar vi indsat Bestemmelser, der ikke som nu gør det til en Naadessag for Eksportører af Maltbyg og Saakorn at faa den Godtgørelse, som de selvfølgelig har Krav paa — det har i alt Fald været Tvivl underkastet. Eksportørerne har været stillet overfor overhovedet ingen Godtgørelse at kume faa for det Korn, de har sendt ud af Landet.

Kornnævnets Sammensætning ønsker vi ændret derhen, at Landbrugernes Sammenslutning, Landets største erhvervsøkonomiske Organisation, bliver repræsenteret. Saare betegnende er det, at Regering og Rigsdag til Dato ikke har undset sig ved fuldstændig at ignorere denne landsomfattende Sammenslutning. Paa lignende Maade har man for øvrigt stillet sig over for Erhvervsudvalget, det Udvalg, der mere direkte end nogen anden Organisation repræsenterer de menige Andelshavere i